

MANTANA 1

Občasník pro individua a individuality

Vydává Horoklub Chomutov

Ročník 9, číslo 1

Březen 2006

OHLÉDNUTÍ DO ROKU 2005

Metodický den na skalách v Perštejně pohledem mým a kluků z HK

Účast byla velká. Ve skalách v Perštejně to bylo nabitě lezci. Ale většina z nich si šla samostatně zalézt, jen někteří, když už tady byli, zůstali vpředu a odchytili si pneumatiku. A jen někteří přijeli na Metodický den, něco si vyzkoušet, naučit, předvést, a pak si teprve jít zalézt.

Alespoň takový jsem z toho já měl pocit. Chytání pádů děláme v Horoklubu (mimo tělocvičnu) jednou v roce a zdá se, že aspoň jednou za rok si tento a jiné návyky, prakticky nutné k bezpečnému lezení, potřebuje z 60-ti členného oddílu vyzkoušet pouze výbor a metodici (instruktoři). Na prstech jedné ruky bych spočítal kolik bylo těch ostatních. Ta filozofie ČHS, že když si lidé koupí horolezecký průkaz, tak protože mají rozum, se budou chtít také něco naučit, . . . silně „kulhá“. Zdá se tady „na venkově“. Přesvědčte mne o opaku. Lezců v klubu silně ubylo. Proč být v kolektivu, když si veškerý materiál mohu snadno koupit, včetně průkazu ČHS. A ani ten spousta lidí nepotřebuje a leze ve skalách načerno. Netrápí se tím, že jim to někdo zařídil kopcem smluv se státními organizacemi správ oblastí. Lezou po nýtech a kruzích, které tam nějaký „hloupí“ ve svém volném čase a za peníze nainstalovali. Toť moderní doba. Jak to skončí, zeptejte se prognostiků. Nebo lépe, zamyslete se.

Já bych se bál, až bych brečel, kdybych věděl, že mne jistí někdo, kdo o tom ví „něco z doslechu“. Asi jako na silnici maník, kterej má čerstvej řidičák, udělal ho „za čtyry“. Ale jezdí a nebo jistí. Což teprve jít s ním do hor, kde může být můj „parták“ dobrý lezecky, technicky. Ale když mi hory něco přichystají nebo se mi stane úraz. Pomůže mi, poradí si v té situaci? Umí to? Tak jako na silnici zkušený řidič předvídá, protože zná, zkušený lezec v horách (ale i skalách) ví kdy ano a kdy ne. Ať si každéj zhodnotí sám, poradíš si když . . . ??

Měl jsem v Perštejně ten den dva malé kluky z Horokroužku. Spíše se přišli podívat. Ale když bylo u „chytání pádů“ volno, co by si nevyzkoušeli, jaká je to rána a jestli jsou schopni si s ní poradit. Učili se. Ale to neznamená, že se vyučili. Odfajfkováním metodické části „chytání pádů“ z nich ještě nejsou dobří jističi. Nebo ano? Nechali byste se od nich jistit v těžké cestě? Ne? Vždyť mají stejné zkušenosti jako mnozí z těch dospělých, kteří si jednou nebo i nikdy, „odfajfkovali“ chycení pneumatiky . . . a jistí vás (ne pneumatiku) v těžké cestě na hranici vícemetrového pádu. Říkalo se, že čím více mám natrénováno . . .

Tak, už jsem si ulevil, teď se do mne můžete pustit a nenechat na mě chlup suhej.

[B.Dvořák, Horokroužek]

Pozvánka

na akci qakerské sekce Horoklubu Chomutov

„Komplet 2006“

Tentokrát již 5.ročník, jehož cílem je jako vždy pokus o přeledení všech cest ve vybrané oblasti během jednoho dne, se uskuteční v sobotu **22.4.2006** v krušnohorské oblasti **Holubích skal**.

Sraz všech lezení chtivých nejlépe již v pátek **21.4.2006** ve skalách.

Za Qakery srdečně zve **LeToš**. Qak!

ÚVODNÍK

Těžko je tomu uvěřit. Jedni je zatracují, druzí zbožně uctívají. Jedno je však jisté: tenhle nový fenomén zasáhl celý národ. Masy lidí se den co den přesouvají k televizním obrazovkám, rapidně ubývá diváků v divadlech, dříve tolik vyhledávané muzikály bojují o přežití, tradiční společenské akce se ruší z důvodu nezájmu návštěvníků. Jsou zde VYVOLENÍ. Nevím, jestli pomalý, ale trvalý úbytek účastníků akcí našeho oddílu způsobily stupidní televizní „show“. Jedno je ale jisté. Další a další oddílové akce rušíme nebo „jako“ odkládáme a u těch zbývajících to často vypadá, že je výbor Horoklubu pořádká pro sebe a pár aktivních lezců.

Blíží se jaro. Já vím, venku to tak zatím nevypadá, ale každý z nás už zaregistroval prodlužující se dny, stále víc hřející slunce a někteří už okoukli i osáhli osychající skály. Pro metodiky znamená jaro taky tradiční setkání lezců v Perštejně. Setkání, které mívá různé názvy. Někdy Metodika, někdy Brigáda, ale aspoň pro mě vždycky šlo právě o tu příležitost sejít se po dlouhé zimě s kamarády, s údivem zjistit, kolik v oddíle přibylo dětí a nám vrásek, zkusit jaká bude má odpověď až se mě po přeledení první cesty jaro zeptá, co jsem dělal v zimě, posedět u ohně a dát si s Mekym loka ohnivé vody. Netvrdím, že to takhle musí cítit každý. Důvody proč na Metodiku přijít má určitě každý různé. Taky si můžeme najít různé důvody proč nepřijít.

Doufám, že nebudou dávat Vyvolené.

[Broněk]

Pointe Adolphe Rey aneb Betembergův zářez – to je pěkný nářez!

(srpen 2005)

Brzký nástup – horolezcova smrt! Tak praví horolezecké úsloví, kterým se obvykle chlácholíme, když zaspíme nástup do stěny. Nejinak tomu bylo i jednoho deštivého léta roku 2005 při čundru na chamonixské jehly. Bláhově jsme se domnívali (Bery, Květa, Letoš a já), že když si postavíme stan přímo u nástupu vytoužené cesty, tak máme rezervovanou přednostěnku na její vylezení. A tak se stalo, že zatímco druhého dne slunce již vysoko nad horizontem stojí, my teprve ze spacáků lézti ráčíme a dlouhá se ospalky z očí nenávidně pozorujeme trojici horolezců, která nastupují do „Naší“ linie, nedbajíce našeho práva přednosti, jež jsme si polohou svých stanů vyhradili. Přivandrovalci z „Kosmické“ boudy museli vstávat již za kuropění kohoutů nedospavých, jelikož je to sem notný kus cesty, co několik hodin poctivé chůze čítá. Lstivým úskokem nás – sladce dřímající, o prvenství a možnost výstupu připravili. Co naplat? V duchu se loučíme s vidinou výstupu ověřené superlativy, neb nemáme zájem dýchat na paty nějakým „Klientům“, nechat se při tom bombardovat kamením a mačkat se s cizáky na štandech. Zčistajasna vyvstala mezi námi naléhavá otázka téměř nerudovského typu: „Kam a kudy?“ Stírávě čučíme do stěn okolních žulových kolosů a hned zas do průvodce. Demokratická volba nakonec padla na mnou propagovanou cestu „Betemberg route“, která podle průvodce vede kousek vedle od naší původně zamýšlené cesty. Argumenty, že je tam málo těžkých šestkových délek, že to vede výrazným koutem, kde nezabloudíme a snadno slaníme, že nástup je jen kousek vedle, všechny přesvědčily a opět zavládla názorová jednota. Takže lehce po desáté

vyrážíme plnou parou vzhůru ledopádem. Záhy se projevuje Murphyho zákon topografické iluze: „Kousek na mapě je ve skutečnosti neskutečný flák cesty, a navíc většinou do kopce.“ Kličky mezi trhlinami sem a tam, a kromě bezednosti trhlin nás děsí i praskot ledových ker, které se díky polednímu žaru dávají do pohybu. Uklidňujeme se tím, že jsme alespoň navázaní, oproti včerejšku, kdy jsme procházku ledopádem pojali jako výlet na Kokořín. Zaplat pánbůh, že nás Letoš konečně vyvedl ze spleti trhlin až k úpatí skalní stěny, po které toužím coby po pevné zemi. Ještě poslední „prdnutí“ ledovce, které mě vyděsí, pak nepříjemné překročení odtrhové trhliny a hurááá! Skála, pevná, dozlatova obarvená, věhlasná montblankská žula. Zakloním hlavu a je tam všude nade mnou. Zlato žuly a modř nebe. Pro tohle jsem sem jel. Teď je mi jedno kam dolezu, hlavně že lezu, hlavně že jsem tady. Nechci, aby moji kamarádi dlouho čekali na pukajícím ledovci a tak první délku spěchám. Celkem lehký doleva táhnoucí se kout je zakončen nenápadným „Hillaryho“ výšvihem, který mě však probudil z poetického rozpoložení. Dvě brutální žaby to sice řeší, ale na obtížnost 4+ je to nějak podezřele těžké, leda by se jednalo o Měkyho lesní klasifikaci. Navíc nikde

Letoš v traverzu

ani skoba. Na štandu sice chumel prašivých smyček je, ale o „velkém provozu“ to teda moc nesvědčí. Začínám tušit zádrhel, no ale uvidíme výše. Moje parťačka Květa stoupá rozvážně, takže není divu, že Letoš jí doslova dýchá na zadek. Během dobírání už zase řeším navigační zádrhel. Kudy tudy? Musíme se tlačit diagonálně doprava do gigantického zářezu. Jenže potíž je v tom, že těch diagonál je na výběr víc. Převislou pěštní spáru vedoucí kamsi do nebe vylučuji, protože další délka má být pětková. Takže mi zbývá soustava koutků na sebe navazujících, přičemž poslední z nich vede přes šedivý drolivý převísek kamsi za horizont do obrovské plotny. Kupředu mě žene zvědavost, co bude za tím horizontem, kdy už konečně narazím na vynýtovaný štand, nebo alespoň postupovou skobu, která by mě dodala jistoty, že lezeme správně a že nekufrujeme nazdařbůh stěnou kamsi do horoucích pekel. Když jsem se vyhoupl nad lámavý převís do velké plotny, pochopil jsem vážnost situace. Skalní římsa mě dovedla pod pěštní až ramenní mírně převislou spáru, která se ztrácí kdesi daleko nahoře

JARNÍ METODIKA

8.duben Perštejn

9.duben tělocvična Kadaň

V sobotu proběhne na skalách v Perštejně tradiční „jarní metodika“. A protože již bude slunce hřát a je třeba potrénovat, mohli bychom jet na kolech. Pro Chomutovány je sraz v 8.00 u hypermarketu Globus, Kodaňáci se připojí v 8. 53 na křižovatce u „13“ a Klášterečáci v 9.12 na autobusáku (Pepíno jede z Liberce, tak se nenecháme zahanbit). Samozřejmě jízda na velocipeđu není podmínkou.

V Perštejně něco zvopáknem, pochytáme gumu (letos poprvé i s diskem!), posbíráme sajrajt kolem Ogy, něco snad vysápem a hlavně se uvidíme.

V neděli proběhne metodika na plastické stěně v Kodani (nadržení plajeři si pak můžou plácnout do mičudy). Podrobnosti se domluví v Perštejně.

Přijďte vši

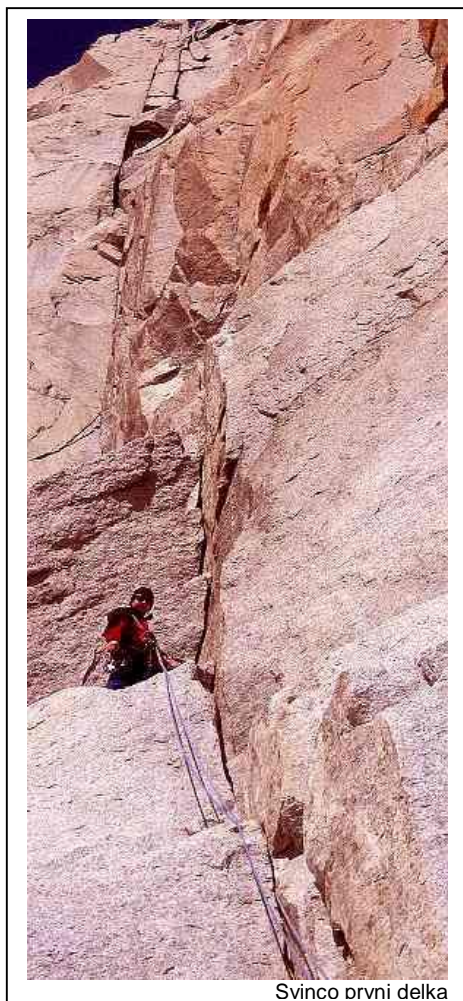
v moři ploten, kam ovšem není odsud vidět. Nikde ani známky po výstupu předchozích družstev, natož nějaký štand. Letoš na mě zezdola pokřikuje, jak to vypadá dál a tak mu po pravdě hlásím, že jsme pravděpodobně v prdeli. Nicméně štanduji na začátku spáry, dobírám Květu a v duchu hodnotím naše šance. Slanit kolmo na ledovec nejde, protože pod námi je více než 50m převislá stěna bez štandů. Slanit do boku cestou výstupu by asi šlo, ale přijdeme o friendy a bude problém při stahování lan. Můžeme se pokusit vytraverzovat vodorovně doprava asi 30m po hladké plotně, ústící do kýženeho gigantického kouta, ale to může skončit kyvadlem o poloměru až 30metrů, což je vpravdě nevábná představa. No a poslední šance je to zkusit přímo vzhůru. A tak teda jo, Letoš, jenž mezitím dolezl s Květou ke štandu, mi půjčil friendy a já mu je opět s velkou pompou záhy vrátím. V převislé spáře mi stačil jediný krok k tomu, abych pochopil, že tohle rozhodně není šestka (alespoň ne ta na kterou jsme zvyklí) a že na to nemám ani morál, ani sílu a koneckonců ani matroš. Ale tak snadno se vzdát nechceme a tak zraky hypnotizujeme plotnu vpravo od

nás a hledáme možnost průstupu. A tu najednou všichni tři zřetelně vidíme nýt, asi tak 10 metrů vodorovně od nás. Zaplavila nás vlna štěstí a společně s nýtem se nám najednou vynořila i průstupová linie podél sokolíků a trhlinek. A tak povzbuzován Květou a Letošem traverzují plotnou čistě na tření, do sokolíkových odštěpů dávám mikrofriendy a těším se, až si cvaknu ten nýt. Čím více se vzdalují od štandu, tím je terén lehčí a objevují se nové trhliny a spáry, které skýtají dobrou možnost jištění a usnadňují postup. V jednu chvíli na mě Letoš s Květou křičí, ať si cvaknu ten nýt, co mám u pasu. Ale já tam žádný nemám, křičím na ně. Takhle se chvíli dohadujeme, než pochopíme, že ten nýt, který byl impulsem k pokusu o traverz, byl pouhý optický klam.

Nicméně dokonalý. Tři páry očí se jím nechaly oklamat. Naštěstí ten nýt není vlastně ani třeba a jak se tak říká, „po vlastním“ jsem vzdušný traverz dotáhnul až do gigantického kouta. Štanduji na balvany posetém balkóně a pozoruji Květu, jak vnitřně jásá, traverzujíc to krásně zlaté granitové hřiště za mnou. Podle průvodce by další délka měla být za 5+, takže bych na to měl bohatě mít. Jenže už přestávám tomu kousku počmáraného papíru věřit a opatrně volím ze dvou variant. Mám na výběr buď tenkou exponovanou dvojspáru a nebo hlubokou ramenní spáru. Dopadiště pro obě varianty je však stejné - špičaté balvany na štandu. Protože jsem se v traverzové plotně vybál dost a dost, tak pokorně zalézám do hloubi ramenní spáry a sunu se po centimetrech vzhůru, rozdíraje při tom novou windstoperovou bundu, což je mi v danou chvíli úplně jedno. Je to neuvěřitelně vysilující způsob lezení, kdy friendy zandávám z posledních sil až kamsi na dno spáry, kam sotva dosáhnu. Spára po sedmi metrech zaniká do plytkého žlábků a tak nezbyvá, než se vykultit ven, pobrat to na sokola a upalovat vzhůru, dokud síly stačí. Druhá polovina délky byly

Jizni stena Pointe Adolphe Rey_cesta BR

Svinco první délka

sice hezké koutky, ale jak si je má člověk vychutnat, když je úplně vytavenej? Ale alespoň si vychutnávám první vynýtovaný štand při dobírání Květušky. Jako na potvoru se nám brutálně zamotalo lano. Květa se musí odvázat a rozmotat ho. Mezitím ji předlézá Letoš, kterému jsme nechali nacvakané friendy v ramenní spáře, jelikož ho můj rozklepaný lezecký styl vyděsil. Po hodně chvíli jsme všichni čtyři namačkání na jednom štandu ztraceni v moři ploten. Výhled na okolní štíty je stejně ohromující, jako pohled na sluncem zalité skalní partie nad našimi hlavami. Co se týče právě vylezené délky, tak tato „pětplusová“ epizoda byla předposledním hřebíčkem do rakve. Ten poslední hřebíček byl totiž pohled do horní části kouta, kde se na nás zubilo několik dalších lanových délek ramenních spár a spárokominů, bez jakéhokoliv fixního jištění, snad vyjma štandů. A navíc dle toho ulhaného papírku, jež je vzhledně nazýván průvodce, se jedná o šestkové délky. A místní šestka je dle právě prožité vlastní zkušenosti pěkněj nářez. Slavnostně oznamuji na právě dobytém štandu, že jsem si myslel, že jsem spárař, ale že na tohle nemám.

Nikdo neprotestoval, neb i oni si dozajista zkousli. Takže jsme v odpoledním slunci rozvlbili lana směrem do údolí a jali se slaňovat. Nakonec se ukázalo, že jen jediný

argument z ranní diskuze ohledně výhod této cesty byl pravdivý, a to jest pohodové slánění. Cestou ledopádem k našim stanům si v duchu pobrukuju mantru „Betembergův zářez – to je

peknej nářez“ a uchychtávám se pod vousy, jakéj že to máme zase parádní pytel.

[Leonardo da Svinchi]

LANOVKA „DO NEBA“

21. října 1940 proběhla zkušební jízda lanovky z Tatranské Lomnice na Lomnický štít (2632 m) – druhou nejvyšší horu Vysokých Tater.

Je to přesně deset let po rozhodnutí o stavbě a tři roky od zprovoznění první části na Skalnaté pleso. Lanovka překonává výškový rozdíl 1711 m a je dlouhá okolo 6 km. Jen stavba pomocné lanovky na dopravu materiálu spolykala 87 tun dřeva, písku a cementu. Počasí na vrcholu dovolilo pracovat jen dva až tři měsíce v roce. Tažné lano bylo tak těžké, že během dopravy se na některých slabších mostech muselo převíjet. Na vrchol pak bylo napřed vyneseno únosně tenké lano, tím bylo vytaženo silnější a teprve napotřetí bylo vytaženo lano provozní. Stavba lomnické lanovky neměla tehdy ve světě obdoby.

NOVÉ TRENDY NA OBZORU ANEB SOUMRAK KLASIKŮ

Britští odborníci vytvořili speciální pásku napodobující povrch končetin gekonů. Ta by měla v blízké budoucnosti umožnit lidem pohybovat se i po kolmých stěnách.

Odborníci z univerzity v Manchesteru oznámili, že rozluštili tajemství gekonů – ještěrkám podobných živočichů, kterým nedělá problémy chodit po stěnách i po stropě a vytvořili pásku, díky níž se budou moci také lidé procházet po strmých plochách. Nová přilnavá páska je opatřena miliardami nepatrných umělých vláken, která se podobají

droboučkým kreatinovým štětinkám pokrývajícím nožky gekonů. Výzkumný tým věří, že nebude trvat dlouho a rukavice, které umožní lidem pohybovat se po zdech a stropích se stanou realitou. Na kolik by zázračné rukavice zájemce vyšly zatím není známo. Lidé by se měli po stěnách pohybovat pomalým odlupováním pásky z jedné strany. Nový materiál by mohl být využit i při vývoji pneumatik nebo by jím mohli být vybaveni roboti.

[Reuters]

Z CHORÝCH MOZKŮ

Nevýznamné lezecké objekty

LeToš při prohlížení nového horolezeckého průvodce na Dubské skály narazil ve vysvětlivkách na symbol „Nevýznamné a nízké lezecké objekty“. Pohoršeně zvednul obočí a prohlásil: „Cože! Takové u nás přeci neexistují!“.

(18.3.2006 LeToš v Sedmihorkách)

Dialog o švagroví aneb „Žížala versus výbor“

Výbor: A kde je vůbec Bráchapárek?

Ona: Bratr se asi bude ženit!

Výbor: On musí?????????

Ona: Nééé! On bude chtít! O to to bude horší!

(6.2.2006 Žížala Párková, u Bizona)

Vzorný otec

Místo abych jezdil půl hodiny s kočárkem, tak to budu radši jezdit osm hodin na kole!

(6.2.2006 Jansič, u Bizona)

Jak si „hadi“ vyzkoušeli „líbání“ s pneumatikou v tělocvičně 15. listopadu 2005

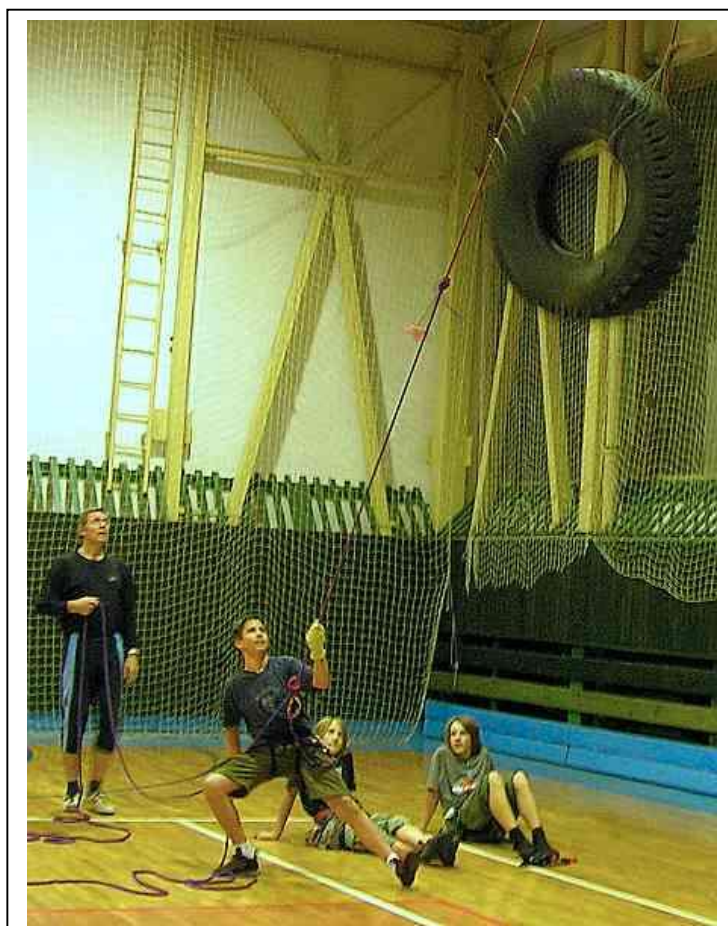
V HK tým musí projít všichni. A tak si i naši 14-ti letí zalétali. Pomohl mě Pavel s Vojtou, dělali se s gumou pod stropem a házeli ji klukům „na hlavy“. Hozená guma měla jistě větší dynamickou hmotnost než malý jistič – „had“. A protože zatím kluci umějí lanovou brzdu pouze pevně držet, nedají prokluz, neudělají pohyb dozadu, zvedne je guma jako když je vystřelí z praku. Ale učí se a zlepšují. Oni také když se postavili vedle zvedané gumy, byla jim po krk. A po krk ji také na konci hodiny měli.

za HK [Bohouš]

www.horoklub.cz

Výbor Horoklubu se snaží zlepšit informovanost členské základny o pořádaných akcích. Aktualizujte si, prosím, adresy a kontakty na stránkách klubu buď sami nebo prostřednictvím Jíři (Jirka Šťastný).

Dne 26.2. 2006 večer navštívilo stránky Horoklubu jubilejních 33333 lidíček. Za toto nemalé číslo a poměrně vysokou návštěvnost je třeba poděkovat zejména naší webmasérce Petře Petje Honákové. Dík.

Běh na Jedlák a Zdobení vánočního stroměčku

10.12.2005

Sobotní ráno nás vítá celkem chladným počasím, ale za to krásně svítí sluníčko. Všude je pěkně bílo a tak se na startu druhého ročníku běhu na Jedlák schází docela početná skupinka. Zejména děti si čas před

jako záchranný tým. Já čekám na vrcholu Jedláku a dělám časomíru a cílového fotografa.

Celkové převýšení běhu je asi 560 m, délka trasy je různá, podle toho, jakou si kdo zvolí cestu. Vloni na to vyzrál Párek – šel nejkratší cestou a byl rychlejší, než ostatní běžci, kteří běželi převážně po silnici. Vytvořil tak traťový rekord 45 min. Jsem zvědavý, jestli ho letos někdo překoná. Párek to určitě nebude, protože si především zrakvil nohu a teď jí má v sádře.

Po půlhodině od startu už vyhlížím z vrcholu, jestli se někdo neblíží. Zatím ale není nikdo vidět. Ve čtyřicáté minutě se jako první objevuje Jaroslav

Řádek a na vrchol doráží v novém traťovém rekordu 41.23 min. Krásný čas. Na to, kolik je všude sněhu je to opravdu slušný výkon. Pouhou minutu za ním přichází Zdeněk Doskočil, který ačkoliv neběžel, využil znalosti terénu a obsadil tak krásné druhé místo. Jako třetí přibíhají téměř současně Broněk s Vládou Štorkem. Posledních pár výškových metrů na vrchol ale zdolává rychleji Broněk a obsazuje tím

třetí pozici. O další minutu později přibíhá první žena – Iva Bartůňková (kamarádka Jaroslava Řádky ze školy). Pak následuje asi čtvrt hodinová pauza, kdy se doběhnuvší závodníci mohou občerstvit vrcholovou tatránkou a případně čajem (pokud si nějaký donesli). Hodinu po startu se v předvrcholové rovině objevuje další závodnice – tentokrát je to Pivетка, následovaná v těsném závěsu Pepínem.

Po další asi desetiminutové proluce přicházejí z druhé strany z lesa děti – Bára s Matějem Šťastných. Jsou celí od sněhu, ale hlavně, že trefili. Necelou hodinu a půl od startu doráží i záchranné družstvo, čímž je naše skupina kompletní. Ještě chvíli čekáme na tátu, který jde s Vojtou z Lesné, abychom si mohli dát společně cukroví, vrcholového panáka a pokochat se nádherným výhledem. Pak už ale všechno balíme a jdeme společně na Lesnou, kde máme zamluvenou půlku sálu. Cestou ještě potkáváme Barbuchu s rodinou, kteří na Jedlák

Výsledková listina Běhu na Jedlák 2005

Muži

1	Jarda Ďurkovský	41.23	min
2	Zdeněk Doskočil	42.40	min
3	Broněk Bandas	43.56	min
4	Vláďa Štork	43.59	min
5	Pepíno Kotyk	61.43	min
6	Matěj Šťastný	74.38	min

Ženy

1	Iva Bartůňková	44.54	min
2	Pivетка Kršková	61.18	min
3	Bára Šťastná	74.38	min
4	Pája Bártová	88.06	min

startem krátí koulváním a občas nalákají i někoho z dospělých. Když už se blíží jedenáctá hodina, Broněk rozdává startovní čísla a závodníci se chystají na start. Za muže poběží šest závodníků a za ženy čtyři, z toho dvě děti.

S mírným zpožděním vyráží závodníci na trať v 11.08 hod. Maruška se Zdenou a Pájou jdou za nimi pěšky

Pivетка před cílem

Startovní pole

Párečky a dobroty pro zvířátka

teprve míří, ale už se tam s nimi nevracíme.

V hospodě je krásně teplo, ale celkem plno. Příjemným překvapením je rozšíření sálu o další místnost, naopak kvalita jídla se oproti minulosti zhoršila. Také obsluha stála za prd.

A taková to byla výborná hospoda, snad se to zase zlepší. Po jídle nastává další problém, když se chceme ubytovat. Párce zamlouvali sedm pokojů, ale lidí je podstatně víc. Nakonec to nějak dáváme dohromady a večer se všichni scházíme venku při

zdobení vánočního stroměčku pro zvířátka. Mezitím dorazila spousta dalších lidí, takže už je nás docela početná skupina. Broněk nazdobil jeden smrček svíčkami a prskavkami, což se dětem ohromně líbí. Zvláště když každý ještě dostává i svojí prskavku do ruky. Pod stromek sypeme různé dobroty pro zvířátka jako kaštiny, zeleninu, ovoce a podobně. Pod vedením Radky zpíváme koledy a je tady moc hezká atmosféra. Když už jsou všechny prskavky vyprskány a koledy přezpívány tak se vracíme zpět do hospody, kde po večeři Broněk vyhláší výsledky běhu na Jedlák a všechny závodníky odměňuje diplomem a „medailí“. Pak už následuje volná zábava, doprovázená Svinčou s Blahošem na kytary. Venku docela slušně mrzne a tak jsme rádi, že můžeme spát v teple. I když Párce si stěžují, že jim na pokoji děsně rachotí něco v komině, takže jim nechtějí děti spát.

Co dodat, akce to byla opět podařená, letos jsme ani moc nezapadali sněhem, tak uvidíme, co nás čeká příští rok.

Tak Ahoj na dalším ročníku.

[Jířa]

Dne **3.4.2006** se od **18.00** hod koná v zasedací místnosti SKKS v Chomutově (2. patro)

VALNÁ HROMADA HOROKLUBU CHOMUTOV

1. *Přivítání a úvod*
2. *Návrh řídicího VH a jeho schválení*
3. *Návrh jednacího řádu VH a jeho schválení*
4. *Seznámení s programem VH a jeho schválení*
5. *Volba mandátové komise*
6. *Kontrola usnášenišchopnosti VH*
7. *Zpráva o stavu členské základny*
8. *Zpráva o činnosti klubu za období 2005/2006*
9. *Vyhlášení soutěže o největšího škodiče klubu roku 2005*
10. *Vyhodnocení klubových akcí*
11. *11. Zpráva o hospodaření klubu za rok 2005*
12. *12. Volba výkonného výboru klubu pro období 2006/2007*
13. *Návrh a schválení plánu činnosti klubu na období 2006/2007*
14. *Návrh a schválení rozpočtu na rok 2006*
15. *Udělení čestného členství*
16. *Diskuse*
17. *Návrh usnesení a jeho schválení*
18. *Závěr*

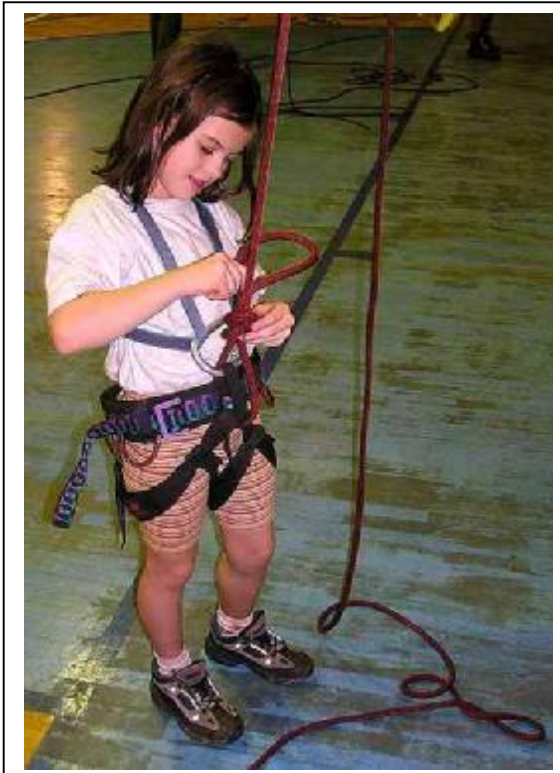
Prostě Pepino

MIKULÁŠ PRO HOROLEZČATA PŘIŠEL AŽ V ÚTERÝ 6. PROSINCE, TEN DEN TOTIŽ MÁME HODINY HK NA STĚNĚ HOROKLUBU

Říkal jsem si, když přijdou, tak budou přesyceni sladkým. Mikuláš je obcházel již včera. Ale zřejmě mnoho z nich dostalo jen uhlí a brambory, za chování, jak jinak si vysvětlit ten útok na stěnu, kde na

většině expresek visely tatranky, čokoládky, sladkosti. A taky na dvacet balónků pro nejmenší. Ale protože jsou horolezčata, tak na našem „stromě“ se trhá až po vylezené cestě, při spouštění dolů. Takže po páté vylezené cestě už má mnoho z nich místo rukou „bandasky“, ztvrdlé a unavené svaly předloktí. Ale máme v HK jedince (viz FOTO), kteří vydrží více a místo zářezů do pažby, si věší výhry na sebe. Otrhat mikulášskou stěnu si přišlo okolo dvaceti dětí včetně těch, které přivezl Jiří z Chomutova.

za HK [Bohouš]

VÁNOČNÍ STĚNA HK NA STĚNĚ HOROKLUBU V KADANI

22.12.2005

Řeknete si, už zase? Vždyť nedávno měli Mikulášskou. Ano, ale tak jako doma, vychovávat k zájmu o věc (u nás lezení) je třeba nejenom tresty, ale i občasnou pochvalou a odměnou. Od ledna už zase budou makat a učit se. Je krásná zima plná sněhu a nás čeká nejen stanování na sněhu, ale i vše co se zimou, horolezením a pohybem po horách souvisí. Zkuste to neznat a vydat se do zimních hor, jste předem mrtví. Umíte a znáte? Pak je zima nádherná.

Vánoční stěna HK je pojata soutěžně. A navíc jako zkouška jedinců ze smyslu pro humor a recesi. Bavte se na horolezecká témata. Každý rok je trochu upřesňujeme. Ta dobrá zůstávají. Např. „lezení poslepu, po hmatu“ s čepicí až na krk. Nebo stíhací závod tzv. „gladiátoři“, kluci mají právo strhnout dostiženého kamaráda jakýmkoli způsobem ze stěny. Jsou tací, kteří cestu vylezou i se zavěšeným kámošem. „Skok pro něco“ – kdo se bojí skočit ze stěny do prostoru tělocvičny a tečovat cíl, ať zůstane raději doma v posteli. „Vis na prstech“ – kdo déle, ten lépe. A což takhle „vázání uzlů“ – deset a na čas. Každou disciplínu museli lezci absolvovat v „slušivých“ směšných čepicích všeho druhu, z mého archivu. Vázání uzlů navíc v mé „slušivé“ noční košili. „Let, skok pro něco“ ve staré pláštěnce jako netopýr. Závěrečné lezení „s

handicapem“, tj. se zátěží, imitující lezení s batohem v horách. Nedali jsme jim do bagnetu cihly, ale flašky s vodou, a hodně, sotva se unesli. Oblečení do starých, historických, dnes již legračních částí výzbroje někdejších horolezců, nesla většina mladých s hrdinnou důstojností, byli nad věcí (viz FOTO). S ledovcovými brýlemi a na nohách lezečkami typu filcových důchodek bylo opravdu náročné dostat se na vrchol kopce, zde k řetězu v horní části stěny. Slanění Dülferem v oteplovací soupravě, to aby nepálil zadek, to už je pro kluky opravdu jen sranda, kterou předvádějí s grácií a elegancí.

Odměnou jim byly u každé disciplíny drobnosti typu lezeckých firemních samolepek, plakátů, prusíkových smyček, maglajs, hopsakoule, pexeso, propisky, trička. Ti, kteří úspěšně dokázali vše, měli povolen jeden šáh do kouzelného kýblu, kde byly mag.pytlíky, minikalkulačky, baterky, nožičky apod. Akcí nám podpořily firmy Saltic, ČEZ ETU, SČ doly - DNT.

A je konec akce, konec legrace, čeká nás rok 2006 a v něm spousta lezeckých plánů a cílů. Když zmákneme metodiku, pak jsou na nás vlídnější i hory a my se po nich budeme pohybovat s požitkem z lezení a humorem. Stejně jako teď na Vánoční stěně. Tak kluci, v lednu jdeme na to.

za HK [Bohouš]

VĚŽE NA CHOMUTOVSKU

VLAĎULINA VYHLÍDKA

Jest krásná, zcela opuštěná věžka ve VJV úbočí Jedláku, nalézající se v nadmořské výšce těsně pod 750 m.n.m. V současné době věž poskytuje úchvatné výhledy na vrch Jezerku, Jánský vrch a při dobré viditelnosti i na SZ část Českého středohoří.

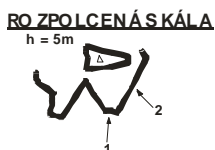
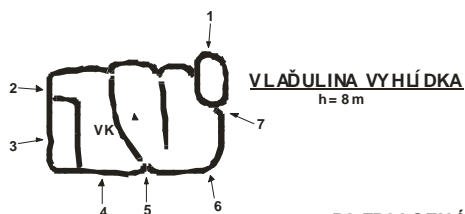
Název věže, věž celá, jest věnována nezapomenutelné kamarádce a horolezkyni Vladce Jaegerové, tragicky zahynuvší 17.2.1996 pod lavinou ve Vysokých Tatrách.

Na vrchol věže lze vystoupit sedmi směry a možnosti dalších nevynucených cest jsou již vyčerpány. Stávající cesty však nepatří k nejsnazším a zejména cesty J. Šťastného nemají příliš přelezů. Nejlezenější je cesta „K narozeninám“, nepočítáme-li samozřejmě snadnou „Normálku“. Výška věže se pohybuje mezi 5 m z náhorní strany a 8 m ze strany údolní. Věž jest prostá jakéhokoli stabilního jištění a není zde osazen ani dobírací či slaňovací kruh, neb ho není třeba. Od 1.1.2000 je na vrcholu osazena vrcholová kniha. V r. 2004 však byla po nedokonalém uzavření krabice pův. kniha znehodnocena a tak byla téhož roku nahrazena novou. Zápisy však byly zachráněny a přepsány.

V těsné blízkosti věže se nachází ještě Rozpolcená skála se dvěma kratšími cestami bez valného lezeckého významu.

VLAĎULINA VYHLÍDKA

- 1) Normální 1.
- 2) Schody do nebe 3; P. Suchopárková, Pavel Suchopárek, 10.4.1999. Stěnou při levé hraně n.v.
- 3) Pozdrav přátel 5; Pavel Suchopárek, R. Novotná, H. Jaegerová, 10.4.1999. Zprvu při hraně, výše stř. stěny n.v.
- 4) Druhá tráva 6+; J.Šťastný (jištění), květen 1999. Vl. od cesty „K narozeninám“ stř. stěny.
- 5) K narozeninám 4-; Pavel Suchopárek, H. Jaegerová, R. Novotná, 10.4.1999. Spárou n.v.
- 6) Vzpomínková 6; J. Šťastný, M. Gondeková, květen 1999. N vl. od hrany, po ní podél sokolíku n.v.
- 7) Koutová 3; M. Gondeková, květen 1999. Koutem a hranou n.v.

ROZPOLCENÁ SKÁLA

- 1) Sluneční 2; Pavel Suchopárek, P. Suchopárková, 10.4.1999.
- 2) Stínová 4; Pavel Suchopárek, 10.4.1999. Přev. stěnou n.v.

MANTANA ✓ horolezecký občasník ✓ vydává HOROKLUB Chomutov ✓ Adresa klubu : HOROKLUB Chomutov, Husova 2806/83, 430 03 CHOMUTOV, tel.474 624 068 ✓ e-mail klubu : horoklub@horoklub.cz ✓ e-mail mantany : mantana@horoklub.cz ✓ webové stránky klubu : <http://www.horoklub.cz> ✓ webové stránky metodiky : <http://metodika.horoklub.cz> ✓ sazba : Microsoft® Word 97 ✓
 U P O Z O R N Ě N Í - nadále bude občasník MANTANA k dispozici na schůzi, na klubu, na umělé stěně, na internetu nebo bude zaslán mailem.